

Cancilaria Redactiunii:
Malul inf. alu Dunarii, Nr. 32

Locuinta Redactorului:
Malul inf. alu Dunarii, Nr. 19.
Scrisorile nefrancate nu se voru
primi decât numai de la coresponden-
tii regulari ai „Federatiunii“
Articlii tramsi si nepublicati se
voru arde.

FEDERATIUNEA

Diurnal politiciu, literariu, comercialu si economicu.

Va esi Luni-a, Miercuri-a, Vineri-a ser'a, si Dominec'a deminéti'a.

Pest'a, 15/27 martiu, 1868.

Luerările delegatiunilor sunt inchiate pentru
tempu. Diurnalul of. de Vien'a in nr. său de
mercuri (25 mart.) impartesiesce decretul imp. (patent'a) prin care se aproba resolutiunile acelor cor-
poratiuni, in privint'a bugetului comune. Decretul imp. urmează mai la vale, era resolutiunile se voru
publică la sîrulu loru intre actele delegatiunilor, ca
lege finanziaria pentru totu imperiul.

Cas'a boeriloru senatului imp. de Vien'a avea
sê tieni eri Siedintia, dar aceea fu contramandata,
din cauza, precum se dîce, câ ministrii d. principale
Auersperg si Hasner au fostu chiamati la curtea
imp. la Bud'a, unde petrece actualminte imperatulu,
— astfelu desbaterile a supr'a legii scolari au tre-
buitu sê se curme amanandu-se pre alta dñua, ca-
rea, inse nu este inca determinata. In cas'a de-
putatiloru senatului imp. stau la ordinea dñlei
schimbările formale facute de cas'a boeriloru in
legea de casatorie si reportulu comisiunii finan-
ciarie despre ulteriore incassare a contributiunii
pana la 1 iuniu a. c. Se crede câ aceste obiecte nu
voru intempină contradicceri in cas'a deputatiloru, —
tota atentiunea casei este atinentata a supr'a proiectu-
lui financiaru (pentru acoperirea speselor) a lui mi-
nistrului Brestel, carele numai cu modificatiuni in-
semnante are sê fie primitu. S'au escatu fain'a câ d.
Schmerling are de cugetu a propune in cas'a boeri-
loru, ca sê se urce contributiunea bunurilor bese-
ricesci.

Principale Napoleonu au rentornat la Paris in
21 l. c. ser'a, si se dîce câ ar fi descoperit amiciloru
sîi cîtu l'au suprinsu pre d'insulu progresulu unifi-
carii Germaniei cascigatu prin staruintele Prusiei.

Despre brosura aparuta in dîlele trecute „Tit-
lurile de drept a le Dinastiei Napoleoniane“ se dîce
intr'una corespondintia, cî in cercurile oficiale si
diplomatici nu au fostu dejudecata asî suprafacialu
ca la publiculu celu mare, ci se crede cî in acea bro-
sura este a se observă laudabil'a intentiune a impe-
ratului de a se ocupă innainte de tote mai cu ame-
runtulu si mai inadinsu de cum s'au intemplatu pana
acum'a, — de opiniunea publica a Franciei, de a
implini dreptele ei pretensiuni si de a desarmă in-
fruntările ei. — Diurnalele oficiose „Constitutiunalu“
si „Etendard“ cerca a trage interesarea publicului a
supr'a carticelei cestiunate, dar cu tote aceste se scie,
cî imperatulu e forte desgustatul pentru fiasculu ce
au facutu prin aceea, cî la suatulu imperatesei Eu-
genia, alu ministrului de statu si alu mai multoru
senatori si deputati reactiunari, s'au invoitu parte a
sterge, parte a scurtă multe d'in conclusiunile cele libe-
rale a le carticelei. De altmintrea inca domnesce in cur-
tea imperatesca ore care dissunantia si despusestiune
cam neplacuta. Favoritii imperatului se persecuteaza
unii pre altii invinovatindu-se mai cu un'a, mai cu
alta gresiela, imperatulu i asculta cu aceea-si leni-
scă, carea i este propria intru desprietiurea omeni-
loru. Prefectii judetielor, cari au venit la Paris,
pentru a-i face reporturi, i descriu in modu spaimenta-
toriu periculos'a despusestiune a poporului interitatul
d'in cauza esecutării legii militari. A fara de aceste
in părtele meridionale domnesce scumpete, in cele de
a medianopte agitatiunea pentru tratatulu comercialu,
carui-a se atribue cî ar fi causatu scaderea espo-
rului in patrariul d'in urma alu anului. — Demon-
stratiunile sgomotose — intemplete nu numai la Bor-
deaux, Rennes, ci in multe alte locuri — nu sunt
singurulu rîu ce causeaza nou'a organisiune mili-
tară. Urmările, cari resulteaza d'in contradicțiunea
flagrante intre armărilor urmate in ruptulu capului
si intr' una mesura colosală, si intre ascurările

pacifici cari le respondesce press'a guverniala, sunt
cu multu mai grave. Opiniunea publica e forte ingri-
gită si neodihnită de acăsta situatiune, era incredere
atâtă de necesaria comerciulgi si industriei nu vre se
asculte de aceste ascurările a le guvernului, desmin-
tite innainte prin faptele sale contrarie. Perderile
cumplite ce causeaza asemenea situatiune, sunt cu multu
mai seriose si mai greu de reparat, decât sgomo-
tul si chiaru turburările escate d'in aplecatiunea
legii militari, cu tote cî si acăst'a e destulu de nepo-
pulare. — Dupa aceste nu potem avè multa sperare
intru sustinerea păcii europene, liniscea presinte
anuncia cî focul arde in spindia si eruptiunea vul-
canului sê pregatesce a luă dimensiuni mari.

Corpulu legislativu alu Franciei, in siedintia sa
de 23, l. c. au primitu proiectul de lege, prin carele
se incuviintă unu ajutoriu de doue milione in fa-
vorea nefericitilor Arabi d'in Algiru, dieciuiti prin
fomete.

La Londinu curge fain'a, cî osta anglesca d'in
Abissinia ar fi intratu in Magdal'a si ar fi eliberatul
pre supusii anglesci tienuti acolo in prisone. Noută-
tile oficiale sosite guvernului anglescu nu amintescu
nemica despre ocuparea Magdalei, ci constataza nu-
mai atâtă, cî osta speditiunaria ar fi aproape de acea
cetatiue.

Scrisori venite d'in Rom'a prin Florint'a anun-
cia cî S. scaunu ar fi amenintiatu guvernulu austri-
acu de a rumpe tote relatiunile cu d'insulu decum-
va ar persista cas'e faca a se primi in camere legea de-
spre casatorie civile. Amenintarea inse vine cam tar-
dîu daca e adeverata, ci avemu causa de a ne indoia, cî
ci curtea de Rom'a au avutu pururea inteleptiunea
de a se plecă celui ce resiste si a se da dupa pîru
candu are de a face cu necasuri escate d'in vitreg-
tatea tempuriloru.

Senatul imperialu.

Cas'a domniloru, continua rea siedintie
d'in 20. martiu.

G a b l e n z : Eu amu petrecutu mai multi ani prin tie
straine si cu ocazie a acăst'a amu observat, cî Austriaculu
ca atare intempina cele mai mari simpatie la poporele straine;
amu auditu inse si aceea, cî de cîte ori era vorba de Aus-
tri'a, strainii totdeun'a si esprimă neplacerea si desaproba-
rea loru despre inchiaarea concordatului. E greu de crediutu,
cîtu ni-a stricatu noue tratatulu acesta la tote clasele popore-
loru straine. Votulu majorității nu impedece de locu pertră-
rile cu Rom'a, precum afirmă antevoritorul meu, ci d'in
contra votulu acel'a procura regimulu unu sprigini considerabilu
pentru esoperarea unui resultat favoraveru. Fia-mi
iertat in asta privitia a me provocă la o episoda istorica.
Candu dode Fridericu celu mare representantul său la cur-
tea Franciei instructiunile necesarie, i-dise: „Candu vei con-
veni cu ministrulu anglesu, nu uită, cî eu stau in apoi'a Dtaile
cu 100,000 baionete.“ Daca vomu sprigini noi regimulu, per-
tratrările cu Rom'a voru avè mai multu prospectu de a reuși.
D'in decursulu desbaterii generale mi-amu castigatu convingerea,
cî votulu majorității va contribui multu la paciunirea
majorității preponderante a poporatiunii austriace, si pentru
aceea votezu cu majoritatea.

C a r d . S c h w a r z e n b e r g : Ne potendu urmarî cu
date istorice tote afirmatiunile, cîte le-amu audiu aici, voi
atrage atentiunea Dvostre numai asupra unui evenimentu.

Candu erau sê judece pre Cristu in Jerusalimu, cartu-
rarii si fariseii strigău, cî nu esiste alta lege, decât a impe-
ratului. Parol'a acăst'a a resunat d'in seculu in seculu, si
mai cu sema pre tempulu revolutiunii francesci, schimbandu
numai cuvintele, cî adeca: afara de statu nu esiste nimicu
alt'a. Parol'a numita sierbesce de basa si acelei sentintie, cî
matrimoniulu e numai contratu, si despre contrate decide statu-
lulu. Casatoriele mestecate sunt o anomalia, si acei domni, cari
pledeza pentru casatorie civila, comitu mare nedreptate
in contra poporatiunii Austriei. Pentru aceea me dechiaru
in contra proiectului majorității, si pentru propunerea de ame-
nare. — Incătu pentru bigamia recunoscu, cî casurile de bi-
gamia erau rare chiaru pre tempulu acel'a, candu erau in vi-
gore despusestiunile codicelui civil; dar care a fostu cauza?

Pretiul de Prenumeratii:
Pre trei lune . . . 4 fl. v. a.
Pre siese lune . . . 7 fl. 50 cr.
Pre anul intregu . . . 15 fl.

Pentru Romania:
4 galb. pre anu, — 2 galb. pre 1/4
de anu, — si 1 galb. pre 1/4 de anu
Pentru Insertiuni:
10 cr. de linia, si 30 cr. taps'a tim-
brale pentru fiesca care publicati-
une separatu. In Locul deschis
20 cr. de linia
Unu exemplar costă 10 cr.

Numai pietatea monarciloru nostri, cî-ci adresandu-se eppi
cătra domnitoru, casatorie a dou'a séu se opriă de totu, séu
respective nu capetă dispensatiune, pana ce nu morise unu
séu altulu. (ilaritate). Sé considerămu, Dloru mei, cătu de
greu va căde multu patitului nostru domnitoru a decide in-
tr'o cestiune atâtă de importanta. (Aplausu in centru). Sé in-
carcămu a supra nostra tote sagetele jurnalisticice, sagetele pro-
facu adese ori in lauri; sé ne adunămu in pregiurul tronu-
lui, ca unu muru creditiosu, chiaru de ni-aru constă vietă
séu sangele. (Aplausu in centru.)

B r. K r a u s apera propunerea majorității, fiindu cî
numai aceea corespunde referintelor statului fatia cu pos-
tare a si referintelor matrimoniale. Esentia casatoriei e con-
tratulu, pre cum a recunoscutu insu-si card. Rauscher, sacra-
mentul presupune validitatea contratului matrimonial, si
dreptulu statului a faco dispusestiuni despre atare contractul e
nedisputaveru. Beserec'a inca numai mai tardîu si-a arogat
jurisdictiunea in afacerile matrimoniale, si insu-si Pallavicini
care a scrisu istoria conciliului Tridentinu la ordinatiunea
santului parinte, recunoscă, cî dreptulu de a decide contro-
versiile matrimoniale prin tribunale preotesci nu e fundat
in canonele besereci. Casatorie civila, ce-o vomu introducă
e numai unu refugiu pentru acei-a, caroru beserec'a le refusa
bincuventarea casatoriei. Domniloru d'in ceealalta partidă
cu ocazie a căstălii li-asu aduce a minte de cărtile sibile
Contele A n t. Auersperg: Cestiunea de fată e
eminente politica, in specie cestiune de constitutiune. Dupa
parerea mea de la a. 1848 si 1849 trainu intr'unu statu prin-
cipialmente constitutiunalu, si victoria constitutiunala de
atunci a fostu numai intrerupta prin dieceniu 1851—1861.
Periodulu acesta s'a inchiaieatu cu Solferino, si periodulu si-
stării constitutiunii, inaugurate in a. 1861, s'a inchiaieatu cu Kö-
niggrätz. D'in exemplele aceste-a vedem, cî totu atacul in
contra drepturilor de autonomia ale poporului austriacu a
fostu urmatu de resbunări infrocescate si graduate. Una noua
resbunări ne amenintia si acăst'a e continuitatea concordatului
bullevardul unor zeloti in contra staruintielor de cul-
tura a secului nostru si in contra vietiei noastre spirituale. In-
semnatatea practica a cestiunii de fată e atâtă de nevinova-
ta, incătu nu potu pricpe, de unde atâtă furia, séu precum
dice poetul tantae colestibus irae. Partea principiala contine restituirea legelatiunii si jurisdictiunii statului
in afacerile matrimoniale si scolarie, reocuparea terimului lu-
mescu usurpatu de poterea beserecesca, si aci pricpe cerbi-
cositatea in aperarea terimului atacatu, cu atâtă mai tare,
fiindu cî unii domni in urmarea concordatului se credu a fi in
dreptu. Daca respective domni aru fi avutu naintea ochi-
loru asiom'a, cî statulu nu pote renuntă de drepturile sale
de suveranitate, usioru aru fi potutu prevede, cî factorii lega-
tivi la tempulu séu voru rochiamă dreptulu loru cu energia
si resolutiune, si aci diace incompatibilitatea concordatului cu
constitutiunea.

(Va urmă.)

Brosura intitulata „Titlurile dinastiei na-
poleoniane“, despre care atâtă s'a vorbitu de
căte-va dñe, s'a distribuitu intre poporulu francesc.
Reproducem si noi pentru cetitorii nostri d'in ca,
aceea ce ni-se pare mai de interesu:

Titlurile dinastiei napoleoniane

Vox populi vox Dei.

Amu avutu cugetulu de a intr'uni in aceea-si publica-
tione manifestatiunile diverse a le vointiei naționale, prin cari
sub cele doue republike si sub cele doue imperie s'a fundat
dinastia napoleoniana. Ni-s'a parutu cî d'in acăstă legatura,
curiosa pentru istoria, ar' potă sê provina o invetitura mare
politica.

Napoleon I.

Consulatul diecenale.

Diccemvre 1799.

18 brumariu salvă Francia si revolutiunea; institu-
tiunile consulare au inlocuitu directoratul; ince noulu gu-
vernru nu si-avea poterea decât d'in necessitate: pentru a se
legitimă, a trebuitu sê se imbia spre primire poporului.

Consilii provisorii presintara națunei constitutiunea
d'in 22 frimariu alu anului VII.

Este disu in prefatiune:

Constitutiunea e fundata pre principiile adeverate a le
guvernului representativu, pre drepturile sacre a le propri-
tății, egalității si libertății.

Poterile, cari ea le infinitieza sunt tari si statonice, asî
precum trebuie sê fia pentru a garantă drepturile cetățenilor
si interesele statului.

„Revolutiunea e ficsata la principiile, cari o-au inceputu;
ea este finita.“

Unu articolu alu acestei constitutiuni propuse numirea generalului Bonaparte la functiunile de Consulu antâiu pre 10 ani.

Tier'a fu consultata. S'au deschis registre pentru culegerea votului national la secretariatele toturoru administratiunilor, la agentii comunali, la judii de pace si la notari.

Recensiunea d'in anulu VIII dede urmatoriele cifre:

Voturi:	Acceptatori:	Refusatori:
3,912,569	3,911,007	1,562

Cu o majoritate mai de patru milioane de voturi, generalul Bonaparte fu numit Consulu antâiu pre diece ani.

Consulatul pre vietia.

1802.

Se scie cătu de folositorii si roditori au fostu anii d'antâiu ai consulatului.

„De cătu-va tempu, dîce d. Thiers, se facea intrebare, să nu se dea ore unu semnu mare de multumita natională unui omu, care in doi ani si diumetate a scosu Francia d'in caote si-o impacatu cu Europa, cu sine insa-si si totodata o-a organisatu mai de totu. Acestu sentimentiul de recunoștința era universal si meritatu... Afara de unu numeru micu de roialisti si de jacobini, nimene n'ar fi intielesu, nimene n'ar fi voit, ca poterea să treaca in alte mani decât in a le generalului Bonaparte. Continuarea nedeterminata a autoritatii sale era considerata ca lucrul celu mai simplu si celu mai neincurgirat... Facundu binele, elu s'a supusu geniului său; facundu, elu i-a speratu pretiul. N'a fostu aci nimic de inculpatu, cu atât mai vertosu că, dupa convingerea lui si intr'adeveru pentru a indeplini binele, era de lipsa inca multu tempu unu capu a totu-potinte. Momentulu, in care atâtea acte memorabili urmara unulu dupa altulu, a fostu acelui-a, carele Consulul Antâiu l'a fostu detinutu, si carele poporul eră gata a-lu primi in semnu de o manifestație maro. Intr'o tiera, unde o autoritate tare si creatoaria a fostu neincurgirata, era lucru legitimu a aspira la poterea suprema, mai vertosu pentru celu mai mare omu alu secului său si pentru unulu d'intre cei mai mari omeni ai umanitatii. Washington, in mediu-loculu unei societăți democratice, de totu comerciali si de multu tempu linisite, Washington a avutu dreptu a aretă putenia ambiciune. Intr'o societate, republicana prin intemplantare, monarcica prin fire, inunguriata de inimici, inarmata pre atunci, ne potendu-se guvernă si aperă fără unitate de actiune, generalul Bonaparte a avutu dreptu de a aspira la poterea suprema macaru sub ce titlu.“

Tribunatul a fostu, care la 6 maiu 1802, cu ocasiunea presentarei tratatului de Amiens, a emis votulu, cumca să se dea Consulului Antâiu unu tributu splendiferu recunoscintie natiunală.

In ceea-lalta dî Senatulu primi votulu Tribunatului si propuse a se prolungi cu unu periodu nou de diece ani poteriile acu diecenali a le generalului Bonaparte. In diu'a urmatoria Consulul Antâiu indreptă Senatului, care i tramese nunciu, unu responsu prin carele, respingandu imbiarea acestui adunări, si-esprimă voint'a de a ave autoritatea sa de la natiune. „Votulu poporului, dîse elu, mi-a incredintiatu magistratură suprema. Eu nu asiu fi asiguratu de incredere lui, daca actu, care m'ar sustine într'aceea, n'ar fi sanctiunatu prin sufragiul lui.“ Acel'a-si cugetu, la care elu insistă, se afia in alocutiunile sale către corpulu legislativu si către tribunatul.

In 10 maiu s'a publicatu in Moniteur o decisiune, pregatita prin consiliulu de statu; ea a fostu conceputa astăzi:

„Consulii republicei,

„Considerandu că resolutiunea Consulului Antâiu este unu omagiu datu suveranitatii poporului; cumca poporul, consultat a supr'a celor mai d'aprope interese a le sale, nu trebuie să cunoscă alte margini decât interesele sale proprii,

„Decidu, etc., etc.

„Poporul francesu va fi consultat a supr'a cestiuniei:

„Fi-va Napoleonu Bonaparte consul pre vietia.“

S'a adoptat acel'a-si modu de votare ca in anulu VIII.

(Va urmă)

„Wiener Ztg“ de la 25. I. c. publica urmatoru a sanctiune prènalta a concluzelor delegatiunilor:

„Concluzele urmatorie cari le-a facutu, in privită preliminarului comunu, delegatiunea senatului imperial, ce am conehiamatul pre 19 ianuariu a. c. in Vien'a, in contielegere cu delegatiunea esmisa de dietă unguresca spre pertratarea afacerilor comuni, si cari mi s'a susternutu prin ministeriul meu comunu, le aprobu si intaresc in intielesulu legilor de la 21 si 24 dec. 1867.

Bu'da 24 mart. 1868. **Francisc Iosif** m. p.

Beust m. p., **Becke** m. p., **Br. Kuhn** m. p.

Starea financiară a Romaniei.

Sub acestu titlu cetim in diurnalul „Der Osten“ urmatorile: „Starea financiară a Romaniei are unu deosebitu interesu pentru noi austriaci, fiindu că stâmu in atâtea si atât de intime relatiuni comerciale cu acesta tiera. In România se petrece cu multa statonicia unu fenomenu demn de luat aminte, ce nu se pră areta in Europa apusena, că-ci veniturile statului cresc d'in anu in anu, si in budjetul pentru anulu 1867 acele au fostu puse la 56

de milione de franci, era in budgetul proiectat pentru anulu 1868 camera a potutu prelimină 76 de mil. de franci. Ca cetitorii nostri să-si pota face idea chiara despre acestu crescamentu rapidu alu veniturilor statului romanu, vomu aretă aci câteva exemple.

Veniturile vamali, cari la anulu 1864 au adus statului 12 mil. de piastri, in 1866 au facutu 15 mil. er' in 1867. 21 milione de piastri; și dura in trei ani ele au crescutu cu trei a patra parte a venitului original. Se intielege, că si venitul d'in dominicile de statu inca a crescutu in modu insemnat, anume de la 37 la 44 de milione de piastri.

Detori'a de statu a Romaniei prin amortisatiune s'a redus de la 57 la 54 de milione de franci; si guvernul actuala a staruitu, ca anuitătile să se solvesca la tempul său, ca pentru cupone să se respunda pretiul esactu la terminu, si obligatiunile secoze prin sortiri să se amortiseze fără intardiere; acăstă e caușa, că cursulu hărțielor de statu romane si obligatiunilor de imprumutu si de dessarcinarea patimentului — s'a urecatu forte in piatile bursei d'in Londra si Paris.

Intru adeveru eo anomalia, că la burs'a de Viena hărțile romane de statu n'au cursu, de-si d'in anu in anu mergu d'in Viena in Romană si vinu de acolo in Viena totu mai insemnate capitale, si aruservi spre mare avantajiu pentru ambele părți, daca acestu schimbă s'ar usioră prin primirea hărțielor romane de statu la burs'a de Viena. Precum audim, guvernul d'in București voiesce a face pasii necesari pentru a delatură acăstă impregiurare trista incredintandu unu institutu de credetu d'in Viena cu esconzarea hărțielor de statu romane.

Transilvani'a.

Valea Almasiului, 15. mart. 1868.

Sunt omeni, cari nu vedu si nu sciu aceea ce tota lumea vede si scie. Unii ca acesti-a mai bine aru face să nu-si deschida gur'a decât după ce au observatu si au studiatu bine subjectulu, ce voiesc a trata.

Unu d. corespondinte d'in Clusiu vine si ne areta in nr. 28 alu acestui diurnalul pretiuitu mai multe pareri, cari — precum pretinde dsa — s'ar manifestă in patria nostra despre deputatii romani (?) ardeleni, cari s'a infatisiatu în dict'a magiara d'in Pest'a. Daca d. corespondinte ar' fi incercat a chiarifică ce-va materia intortocata, ce-va sistemul filosofic de alu germanilor, atare intrebare grea si poate nerésolvita inca d'in economia natiunale: nu m'asuu incumetă a pasi la publicitate, si acăstă nu numai d'in causa, că m'asuu teme ca să nu cadu in vre-o eroare, ce pote ar' fi mai mare decât accea, ce asuu fi voit a emenda, ci mai vertosu ca să nu fiu spre greutatea binevoitorilor cetitori, cari aru ave totu dreptulu a se plange, că unu omu nedeprinsu in pena are temeritatea de a abusa de paciunța si indulgintă loru.

Inse d. corespondinte nu avu in impartesfrea sa a se luptă neci cu o greutate, ce pote prea lesne lu pote aduce in atare ratecire, care inse eu i-o-asuu fi iertatul mai antâiu, fiindu că d. corespondinte mi-va concede celu putieni atât, ca să-mi arogă a-i spune, că ratecirea e lucru omenescu.

D'in contra, d. coresp. avu inainte-a ochiloru objectulu celu mai simplu, celu mai evidinte si celu mai chiaru: adeca parerile romanilor transilvanianii despre deputatii romani — precum se exprime d. corespondinte, — d'in Transilvani'a, cu privire la portarea si activitatea loru in dietă d'in Pest'a.

Parerile, cari d. coresp. pretinde ale fi auditiu de la romanii d'in Transilvani'a, sunt atât de neintemeiate, cătu me vedu indemnătua-mi radică si eu debil'a mea voce in acăstă afacere, ca una, care singura ocupă pre romanii d'in Transilvani'a in momentele de fată.

D. corespondinte va avea buna sema alti romani pre la Clusiu, si dsa si-va fi cascigatu informatiunile dsale despre parerile, ce ni le spune, de la romani de ai dsale, său că d. corespondinte si-va fi creatu pentru dsa, celu putieni in fictiune, nisec romanii de alta plesă, decât cum suntu romanii d'in Transilvani'a, carora d. corespondinte li atribue pareri si convingeri atât de sinistre si absurdă, cătu nimenii nu-i potu veni neci in minte. In totu casulu, nu sciu, ore voitul-a d. corespondinte a face gluma, său că a scrisu ca să-si petreca tempulu, ne avendu a face ce-va mai bunu, dara atât-a sciu, că, basatu pre majoritatea insemnata a diurnalistică romane, si pre convingerile intielegintei adeverate romane, potu afirmă d'in conștiinția curata, că d. corespondinte d'in Clusiu este informatu de totu reu despre parerile romanilor cu privire la activitatea, portarea, si nu sciu ce mai vre d. corespondinte, a deputatilor ardeleni — recunzenti prin dui de romani — la dietă d'in Pest'a.

Să revocăm in minte ună altă d'in corespondintă memorată:

D. corespondinte vede in Transilvani'a două partite: ună retrasa la pasivitate, care celu putienu subjectiv nu s'a abatutu de la programul natiunale; altă, care a pasit u preterenul activităii, si despre care se roga să-i fie iertatul a aduce la lumina unele reflexiuni ce le aude omulu, iici-cole-a, pre unde se inverse, prin cercurile românesci. D. corespondinte continua: „Toti te intreba: frate, deca Romanii au remas credintiosi programelor lor de pana acum, en spune-mi, cine cugetă, cum că sunt chiamati să apere drepturile natiunii romane? Ce le poti alta respunde, decât că acei-a, cari au intrat pre tenerulu activităii ce li s'a deschis, er' acesti-a sunt deputatii romani ardeleni in dieta d'in Pest'a. Respusul acestu-lu primesci de la ori si cine...“ Ipsissima verba. Nu e de lipsa, ca să urmarim pre d. corespondinte mai departe. Elui specifică inca in vre-o 3—4 puncte: „cele-a multe, că le audi preintre romanii ardeleni despre portarea deputatilor ardeleni romani in dieta d'in Pest'a.“

Te rogu, dle corespondinte, spune-ne, ce intielegi dta sub cuvintele „iici-cole-a“, pre unde te ai invertit preintre cercurile românesci, si daca ne vei lamuri intrebarea, splica-ne, cum ai primit dta responsu de la ori si cine, că deputatii romani ardeleni in dieta d'in Pest'a sunt chiamati a apăra drepturile natiunii romane?

Eu sum convinsu, că dta neci că te-ai invertit pre iici-cole-a, neci că ai capatatu pretinsul responsu alu dtale de la nimene, ci ai luat pen'a in mana, si ai dîsu, hai să scriem! — Acăstă este o faptă ratecita, dle corespondinte, cu atât mai vertosu, că vrei să incalcesci adeverat'a opinione publică a Romanilor d'in Transilvani'a, intre nisec impregiurări critice si periculoase, candu toti inimicile opinii publice române d'in Transilvani'a vreau să o infraje, să o stramute si să-i dee o directiune, care apoi să o intrebuinteze in folosul si pentru promovarea planurilor loru infernali.

Me intorcu éra la dta, dle corespondinte.

Dorere, că romanii d'in Transilvani'a sunt silicii a fi retrasi la pasivitate. Activitatea este vietă, găsiată a unui individu, cătu si a unui statu, a unei tiere. Cine impiedeca fără neci o ratiune activitatea unui individu, a unei tiere, acel'a comite crimea cea mai mare: omorul, uciderea.

Inse care este ceea-l-alta partita, care — după d. coresp. — a pasit u preterenul activităii, si unde este acestu teren de activitate?? Precum sun informat eu, romanii d'in Transilvani'a nu vedu nicairi nicio ună nece altă, si eu nu me potu mira in destul, că unde si-a culesu d. coresp. parerile dsale, cari dui dîce, că le ar' fi auditiu prin Transilvani'a.

Pote, eu n'am intielesu bine importantia corepondintiei d'in cestiune. Trebuie dura să me molco-mescu, cu atât mai vertosu, că dico cu dorere am luat pen'a in mana, ca să me disputu cu unu romanu despre parerile, dorintele si aspiratiunile romanilor d'in Transilvani'a. E cu potintia inca, că dico d. coresp. si-va fi fostu cascigatu pana in minutulu de fată alte informatiuni despre opinionea romanilor d'in Transilvani'a, informatiuni adeverate, in cunantia perfectă cu opinione publică a romanilor. In casulu antâiu, te rogu, dle coresp., splica-te inca data, ca să simu bine intielesi, inse a buna-semnătății fericitu, daca ne amu intalnii si ne amu imbrățișă avendu amendoi acela-si parerii, care — precum sciu eu — le are si le conserva intregi, — poporu romanu d'in Transilvani'a. In casulu alu de la ierusalim, lea n'avemu decât a ne dă mană, si a ne ferici, bine unul pre altulu, si eu sprezu si dorescu d'in totu anim'a, că vomu remane aci, si nu va fi lipsa ca să drămai intindemur vorbe despre unu lucru precăut de nisec, pre atât de sacru si neviolabilu, intielegi opinionea publică a romanilor d'in Transilvani'a.

Afara de diurnalistică română, carea — unu singuru diurnalul este carele nu s'a datu inca pre față — represinta alevrat'a opinione publică a romanilor d'in Transilvani'a, fia-mi si mic iertatul a înțelești în căti-va termini atât u puseiunca romanilor pri d'in Transilvani'a fată cu legalitatea Ungaria, rie cătu si dorintele si aspiratiunile loru cu privire la binele si fericearea iubitei noastre patrie, Transilvani'a.

Romanii d'in Transilvani'a sunt omenii ordinați ai pacei si ai dreptății, ei urescu ori-ce restornătă, violinta, ei nu facu comploturi secrete, ei nu precepintrigile, cu unu cuventu: ei sunt petrunsi de o chisina mare nobile a unui poporu generosu, ei au in veacul loru fericirea si gloria patriei loru.

Intr'adeveru, care d'intre guvernele trecute se daca vremu, si cele presente, s'a potutu plange re-scuratativ la romani, că au avutu de a face cu unu poporu indereticu, becnicu si fără conștiință de datorii sale mai multu decât omenescu, de a se spune legilor loru si dispuseiunilor celor mai nedrepti si capriciose? Nu si-au sacrificatu romanii de numerate ori totu ce au avutu, sangele si avera rant-

pentru tronu, patria, ba, ce e mai multu, chiaru in favoarea apesatorilor loru? Nu au fostu romanii susi umiliti ai atâtoru sisteme diabolice, ai atâtoru legi nedrepte, ai atâtoru constitutiuni jafuitarie si pline de nedreptatîle cele mai nesuferite? Nu li-s'a impede catu cultur'a morale, spiretuale si materiale numai pentru ca apesatori lui sê le pota dface cu inganfare: Numai atât'a aveti cătu vomu vedè de bine ve dà, ca si la nesce mercenari, chiaru si stelele de pre ceriu inca sunt a le nostre?*) Si romanii au suferit pana a fi redusi la estremitatî. Nu au fostu romanii menati si portati pretotindene, unde le-a placutu celor de la potere, cari aru fi trebuitu sê fie operatori si conducatori drepti ai loru? Romanii au fostu si aci blandi si ascultatori. Ai dîce cä, timor pedibus alas dat. Nu fure romanii desbinati in confessiuni, nu li-s'a ruptu comitate si tienuturi intrege de cătra tier'a loru, conservata cu viet'a si sangue loru, si s'a adnesatu cătra tiere straine numai ca sê nu pota ave o opiniune publica, concentrata si nerestornata? Tote s'a facutu, romanii au fostu blandi. Nu ni-au coruptu, necagiti si maltratatu cei de la potere intielegint'a numai ca sê ne puna inca sub proba, cä ore paciint'a romanului, dieu, n'ar' mai ave margini? Nu ni s'a datu, dupa placulu celoru de la potere, legi, cari ni-s'a rapit uera dupa placulu loru? Nu au voitu si nu mai voiescu ei inca sê ne ca d'in aceea ce trebuie sê fimu, cetatieni romani si patriei noastre, un'a dupa alt'a nemti si magiari? Romanii sunt buni, ei sunt ascultatori si supusi credintiosi, tote se potu — asiè cugeta inca si asta-di politicii nostri de la potere. Sê mai intrebu?... Nu! aci stau in locu!

Pocalulu amaretiunei s'a implutu; totu, ce ar' superabundă, s'ar' reversă pre inveninatiorii nostri! Poporul roman are consciint'a sa, care lu va conduce cătra chiamarea si detorint'a sa, realizarea dreptatii si a ecuitatii. Natiunea romana d'in Transilvania scie si sustiene d'in tote poterile a leverulu nestransmutat, cä dreptulu si dreptatea nu se baseza pe poterea fizica, brutală, ci pre ratiune, pre convoie imprumutata si pre asiom'a morale, care este temeiu evangeliului si al bunului sentiu alu intregei omenimi: ce tîe nu-i place, altui-a nu face. Forti'a brutală nu va mai potè domnul nepe-deputa a supr'a natiunei romane, nascuta libera si cu acele-si drepturi, cari competu fiesce-carei alte natiuni. Forti'a brutală va cadu d'inainte-a libertatii, ea va trebui sê se stramute in dreptu si detorintia. Bine sê aiba grige cei de la potere! Le plus fort n'est pas assez fort pour être toujours le maître, s'il ne transforme sa force en droit et l'obéissance en devoir, (celu mai tare nu e nici candu destulu de tare, ca sê pota fi totdeun'a domnu, daca nu schimba forti'a sa in dreptu si supunerea in detorintia) — a dîsu, acuma sunt a prope o suta de ani, unu anteluptatoriu alu libertatii, auctorul nemoritoriu alu Contracelui Socialu.

Veritas odium parit. Sciu eu bine, cä inimicu natiunei noastre aru asculta ori ce, numai sê nu auda de dreptele ei pretensiuni: aceste le sunt urite, si i tangera pana la anima. Adeverulu inse trebuie spusu precum este, ori cătu de greu sê le cada acelora, cari aru vol a-lu mistifică, a-lu ascunde, ba inca chiaru si da si in capu.

Adeverulu este, cä:

Natiunea romana d'in Transilvania nu voiesce o data cu capulu a-si vinde patri'a sa, prin urmare, nici a-o uni, unifică, seu contopì cu ori-ce tiera, care este de totu straina. Ea voiesce a fi guvernata in tier'a sa propria, a casa, fără de a se mestecă in treble altora, pentru ratiunea ca nici acesti-a sê nu se mestecă intr'a le ei. Natiunea romana are dreptu: dreptulu se pota denegă, mistifică, ascunde, inse nu pota fi omorită.

Natiunea romana d'in Transilvania voiesce pentru binele publicu alu patriei sale, care, fiindu acuma sunt cătiva ani micsiorata si vatemata per fas et nefas in intregitatea ei, trebuie sê sia reintregita in statu quo ante, — voiesce, dîcu, o reprezentare basata pre principie ratiunabili, era nu pre principie feudali, aristocratici si absolutistice, contrarie dreptatii si mintii sanctose. Nu se mai pota contesta, cä asta-di natiunile se guverneaza pre sine inse-si; ori-ce legi seu dispusetiuni, facute contra vointei loru, dreptatea o dicteaza, nu sunt decât fără-delegi, cari, mai curendu seu mai tardu, aceea-si dreptate nu va lipsi de a le resbună cu tota rigoreea ei.

Natiunea romana, petrunsa de fidelitatea sa neplatita si neviolabila, sigilata prin sangele ei, cătra tronu si dinastia, are incredere firma in generositate si indurarea nobilelui seu principe, — care n'a incetatu neci odata de a-o asigură si a-o primi sub scutul seu parintiescu, — cä dorintiele ei justificate voru fi realizate.

Eca totu ce sciu eu despre opiniunea publica romana d'in Transilvania.

*) „Præter mercedem laboris sui nihil habet.“ Si „tolerantur (romanii) usque ad beneplacitum principis“ etc.

Voiu fi ostenit, fără indoieala, atentiuinea binevoitorilor cetitori, voiu finitara.

D'in tote ce am dîsu urmeza, cä toti acei-a, cari s'a departatul d'in patri'a nostra, Transilvania, si au intrat in complicitate cu legelatiunea unei tiere straine pentru a ne aduce legi in contr'a voinei noastre, — fire-aru ei cătu de activi, siede-aru chiaru cu manele in sinu, — toti acei-a, dîcu, sunt si voru fi pentru natiunea romana d'in Transilvania nulla.

Diet'a magiara d'in Pest'a, dvostre veti scă mai bine pre acolo decât mine, pota sê faca legi forte intiepte pentru Ungaria, inse, pentru natiunen romana d'in Transilvania, ea porta pre fruntispiciul său inscriptiunea de pre „Infernulu“ lui Dante: „Voi chi entrate lasciate ogni speranza“, adeca romanesce: Romani d'in Transilvania! in data ce veti fi intratu in dieta Ungariei, nu mai este scapare pentru voi! Porciu.

ROMANIA.

Senatulu.

Siedint'a d'in 6/18 martiu 1868.

Suptu presiedint'a S. S. P. Metropolitul primat.

Dupa cetera unor mici comunicari D. Ionu Manu rapportorele comisiuncii de petitiuni, dă citire raportului comisiuncii relativ la:

1. Petitiunea unui domnu, prin care se plange cä este esecutata de consululu Elinu la plat'a unor bani in temeiul unei sentintie data de autoritatea elina.

Dupa mai multe discutiuni d. Costaforu sustine cä aceasta cestiune este importanta, si daca Senatulu s'ar multiam numai cu a-o recomandă la guvern, ar fi trece peste dins'a; si apoi se decide a se trece aceast'a cestiune la ordinea dîlei.

2. Asupra unei petitiuni a dlui Vaillant prin care cere recompenza pentru serviciile aduse tieri. Concluziunile raportului comisiuncii in acesta privinta sunt: cä comisiunea nu are cunoștința despre serviciile ce acestu domnu a adus tieri, si este de parere a se recomandă guvernului.

D. Ministrul lucrarilor publice, declară cä retrage proiectul de lege pentru ape.

D. Raportore dă citire raportului comisiunei asupra unei proponeri pentru facere de siosele prin prestatiuni in natura, a le carci conclusiuni suntu de a se amana discutiunea aceast'a pana ce va veni proiectul de asemenea natura ce este la Camera.

D. Ministrul areta cä acelui proiectu este votat de la, si lu va aduce si la Senat.

Dupa aceea dă citire mesagiului prin care se inaintează Senatului :

1. Unu proiectu de lege pentru exploatarea si organizarea telegrafelor si postelor.

2. Unu altu proiectu pentru instituirea unei case pariale menita a pastră sumele si obiectele de valoare, o casa centrale postale.

Se dă citire unei proponeri a d-lui Jianu, prin care cere a se statuă ca acordarea pensiunilor se treca prin ambele corpuri legiuitorie.

Se aproba.

Adunarea deputatilor.

Siedint'a d'in 5/17 martiu, 1868.

Presiedint'a d-lui A. Feteu.

D. G. Chitiu, rapportatorele comisiunii insarcinata cu elaborarea proiectului de lege pentru interpretarea unor articole d'in legea electorală, dă citire raportului: prin carea majoritatea comisiunii primesc urmatorul.

Proiectu de lege interpretativa a legei electorale d'in 28. iuliu, 1866.

Art. 1. Prin alineatulu alu II-lea de sub art. 5, d'in legea electorală se intielege cä facu parte d'in colegiul alu III-lea si aceia cari de si locuiescu aiurea in districtu, dura cari platindu 80 lei, si-au declaratu domiciliul politicu in orasul conformu legii.

Art. 2. La alineatulu alu III-lea, vorba profesori este intrebuita la sensu, adica prin aceast'a vorba se intieleg toti invetiatorii seu institutorii de ori ce gradu, publici sau privati, cari sunt recunoscuti de autoritatea competente.

Art. 3. Prin art. 7 se intielege cä alesulu delegatu trebuie sê opteze intre mandatulu de delegatu si dreptulu seu de alegetor directu, nepotendu vota in doue colegie.

Art. 4. Fras'a d'in urma de la art. 11 si orasianii asupra proprietatilor de mosie constituie unu pleonasmu seu este de prisosu.

Art. 5. Prin vorba de impiamentare de la liter'a A de sub art. 17 se intielege impiamentare cea care e prevediuta la art. 22 lit. a. Minoritatea intielege cä nu pota fi vorba de cătu de o singura impiamentare, acea prevediuta C. C. art. 16.

Prin vorba de venitul de ori ce natura, prevediuta la lit. e) de sub art. 22 se intielege venitulu impus u.

Art. 6. Prin vechimea colonelilor prevediuta la lit. d) de sub art. 24 se intielege vechimea de data adica acea de la data decretului de numire.

Art. 7. Se intielege cä demisiunea de care este vorba la art. 16 trebuie sê fie publicata prin veri ce midilocu cu doue septemanii inaintea deschiderii celui d'antâiu d'in colegie.

Art. 8. Art. 28 ca unul ce deroga la art. 26 trebuie castigata si intielesu in data dupa acesta, era nu dupa art. 27.

Art. 9. Legea statuscă prin art. 29 cä judecatorulu de curte nu pota sê fie alesu in resortulu seu, adica in judecatorulu seu, judecatorile supuse jurisdicțiunii curii sale, era celu de tribunale nici in districtele limitrofe cu districtulu unde exercita functiunea.

Asemenea este intielesu cä conditiunile cerute prin art. 26 suntu cerute si pentru magistratii prevediuti aci.

Art. 10. Termenii d'in art. 33 d'in lege intielegere, cu celelalte consiliile comunale d'in judecatorulu in semneza numai prin corespondentia oficiala cu primarii comunelor rurali privitor la formarea si completarea listelor.

Art. 11. Art. 50 d'in lege nu prescrie ca necesaria o lista a delegatilor.

Art. 12. Numerul de 25 alegatori prescris prin art. 55 s'a credut de legiuitor ca numeru necesariu pentru a se pota procede la formarea biouroului provisoriu, pentru cä pleca d'in ipotes'a (dovedita gresita prin experienta) cä nici un colegiu nu va cuprinde mai putin de 100 alegatori inscrisi. Se intielege dura cä in data treceala acea jumetate de ora, si nefiindu numerul de 25, atunci ori căti se voru asta presinti, potu procede la formarea biouroului provisoriu. De stulu numai ca atunci chiaru sê fie de facia numerulu suficiente pentru constituirea biouroului.

Art. 13. Prin art. 62 se intielege cä chiar dupa terminarea celor doua apeluri nominali, alegatorii cari n'a respunsu la aceste apeluri, dura se voru presinti mai in urma, trebuie sê fie primiti a vota pana in momentulu sigilarii urnei.

Or'a 4 este fixata pentru sigilararea urnei, numai in casulu candu la acea ora nu voru mai fi alegetori presinti cari sê voiesca a vota, era in casulu candu cei presinti nu voru fi terminati, atunci biouroul continua pana voru vota toti cei presinti, si dupa sigilararea urnei nimeneu nu mai pota vota pana a doua dî.

Art. 14. Prin vorbele daca trebuinta va cere se intielege cä ori de câte ori in diu'a d'antaiu n'au votat toti cei inscrisi in liste, votarea urmeza si a doua dî.

Minoritatea intielege prin trebuinta vacare numai casulu candu numerulu celor inscrisi ar fi asiile de mare, in cătu operatiunea votarii sê nu se pota termina intr'o singura dî.

Art. 15. Tote casurile urmate inainte de promulgarea acestei legi in materie de alegeri sunt si remanu absolutive.

Neluandu nimeni cuventul in discutiunea generale, se pune la votu luarea in consideratiune a proiectului prin bile, dupa cererea a 15 deputati si se incuviintieza cu 81 bile albe contra 4 negre.

Apoi s'a luat la desbatere speciale art. 1 d'in proiectulu d'in cestiune. Obiectul principal a fostu daca cei ce solvesc unu impositu de 80 de lei, dar locuindu aiurea in districtu, potu face parte d'in colegiul III. alu oraselor. La discutiunea acestui obiectu au luat parte mai multi deputati, dupa cari luau cuventul dlu Cogalniceanu si restii urmatorii discursu:

Domnilor, dîce o vorba: mari si minunate sunt faptul tale Domne! (Ilaritate). Totu asiile trebuie sê dîcu si eu asta-di candu vedu sprijinindu-se lucrurile cele mai anapode si pe dosu, cum se dîce, sprijinindu-se asemenea teorie ca cele ce audîmu.

Domnilor, ce a intielesu Constitutiunea candu a vorbitu despre colegiul acesta? A intielesu sê faca unu pasu mai departe er' nu mai inapoi de cătu legea de mai nainte; a intielesu sê asigureze interesele, nu bucatile de varu, de caramida si de pamentu; a intielesu sê dea toturor marilor interese ale tieri o reprezentatiune. Si asta-di vedu cä se sustine a se isgona de la acest'a reprezentatiune unulu d'in interesele cele mai mari, industri'a agricole, care nimeni nu pota nega cä este interesul celu mai mare d'intre interesele tieri noastre; (aplause) se sustine ca pe arendasi sê-i lasâmu afara d'in lege, fiindu cä ei nu suntu orasiani. Ei bine, dura si unde sê voteze? Ei nu potu vota in colegiul I, cäci acolo este proprietatea mare; nu potu vota in colegiul alu II-lea, fiindu cä acolo este proprietatea mai mica, fie de pamentu, fie de zidu: nu potu sê voteze in colegiul alu III-lea, fiindu cä le duceti cä nu e locul loru acolo, nu voiti sê le faceti onoare de a-i pune in pozitia cea de a vota directu unde votati si d-vosra. Ei bine, unde puneti daru? Nicairi? Ore Constitutiunea a intielesu sê-i dea afara d'in lege? Nu, cäci Constitutiunea a intielesu se puna in dreptu de a vota si pe acel cari solvesc mai in josu de 80 lei.

D-vosra lasandu d'o parte pe acesti oameni, isgoniti nu numai agricultur'a dura isgoniti si industri'a atelierelor. D-nu ministrul de interne ve spunea mai de una-di cä Bruxelles este supusa consiliului judecatorulu, pentru cä provincia este plina de fabrici de manufacture, si cä de acea-a se pota supune comun'a si primarele de Bruxelles la deputatiunea permanenta a provinciei. Ei bine, d-vosra nu voiti ca tier'a noastră sê fie vr'o data astu-feliu, cä i respingeti d'in orasie chiar pucinile stabilimente industriale cäte le mai aveam in tiera; si daca ar fi dnu ministrul alu lucrarilor publice aci, v'aru spune cä in orasie nu potu fi stabilimente, mari, ci pe afara, prin judecator. Candu ne vomu uită imprejurul Bucureștilor, si d-nu Campiniu imprejurul Brailei, vomu vedea cä tote aceste stabilimente sunt afara d'in orasie, si d-vosra voiti ca aceste stabilimente sê nu aiba reprezentatiune? ...

D. Georgiu. Nu se represinta vaporele.

D. M. Cogalnicianu. Nu se represinta vaporele precum nu se represinta nici abecedarile, dura se represinta

interesele mari industriali. Statutul era mai dreptu decât restrictiunea, care voiti d-vosra să o faceti: să dîceti, că acestu elementu introducându-se în colegiul alu III-lea ar înăbusi independenția orașelor!

Pre arendasi, agricultură mare a terei, pe aceia să-i dăm afară, să dăm afară pe oameni, cari platesc statul arendi de 10,000 galbeni numai pentru că n'au o bucată de casa intr-un orășiu, éta ce dîceti d-vosra! Nu intielegu d-lor, ca constituine să dea afară clasă de cetățani cea mai folositorie, căci colegiul alu III-lea este datu comercialui, industriei, și intelectualiei, și daca legea electorale nu este scrisă cu mai multă precisiune totu onor, ministru de interne vi-a spusu mai de-una-di, și alti deputati, că legea acăsta s'a facutu în graba, că s'a lucratu într'o siedintă secreta, și a venit u numai la votu. D-vosra astă-di veniti la articolul de mai la vale, să dati celu mai largu inteleșu cuventului de profesore, care după legea instrucțiunii este determinat ce însemnă, cu tote că suntu si eu să i se dea acestu inteleșu; dar d-lor, precum se dă dreptu acelaia, care este inventatoru și institutore să fie alegetoriu, permiteti să fie reprezentati si aici omeni, cari să-espunu capitaluri mari, și facu ceea ce dîcea d-nu ministru de interne nu mai tardu de cătu ieri, concurentia chiar proprietății mari, și voru intreco chiar proprietatea mare; permiteti, d-lor, ca industria comercială, industria manufacturiale, adeca comerciul agricol, arendasii, proprietarii de stabilimente mari, fia industriale fia manufactoriale, vaporulu, vaporulu d-lor, pe care l-a criticat d-nu Georgiu, permiteti să aiba o reprezentare. Vaporul este astă-di Domnului văcălui alu 19-lea, si prin urmare permiteti să acestui mare Domn, care a prefacutu lumea, să aiba si elu o reprezentare in Adunarea României; vaporulu, mai repetu inca odata, asiu voi să vedu pe acestu Domn ca în altă tere, ca în Belgia si Francia, asiu voi să vedu in tota părțile căte unu cosiu mare si o masină de vaporu, si acăsta ne va face să fimu într-o stare mai înflorita, si să potem plati mai lesne imbunatatările noastre. Éta pentru ce am propus unu amendamentu in copindere:

„Facu parte d'in colegiul III toti acei, cari au dreptu profesiune comercială si industrială, fia agricola fia manufactoriale, cari de si si-au stabilimentul loru afară d'in coprinsul orașului chiaru, inse si-voru fi alesu domiciul politiciu in vre unu orașiu, conformu legei.“ (Va urmă.) Dupa „Rom.“

Noutăți Straine.

AMERICĂ. Actul de acuzație contra lui Johnson. (Fine.)

Art. II. Numitul Andrew Johnson, presedintele Statelor Unite, neobservandu detorintele sale oficiale, juramentul său, si violându constituine Statelor-Unite si legea d'in 2 martiu 1857 relativă la regularea inlocuirei oficilor civili, fără de autorisarea si aprobația Senatului adunat, a incredintat in 21 fauru 1868 conducerea provisoria a ministeriului de resbelu lui Lorenzo Thomas, si pentru acestu scopu i-a adresat urmatoră epistola oficială:

„Washington, 21 fauru 1868. Domnul meu! Onorabil d. Edwin M. Stanton fiindu absolvatu astă-di de la secretariatul ministeriului de resbelu, te impoternescu pre dta a conduce ad interim ministeriul resbelului, si prin urmare ti-vei occupă postul numai decât. Am avizat pre Stanton, să-ti predece arcivele, cările, documentele si alte lucruri, cari i-au fostu concredite. Primesc etc. Andrew Johnson. Colonelului Lorenzo Thomas, ad honores.“

Dacă se vede, că numitul Andrew Johnson, presedinte alu Statelor-Unite, a comis o crime grea.

Art. III. Andrew Johnson etc. incredintandu lui Lorenzo Thomas, conducerea ministeriului de resbelu si denumindu-lu in oficiu in modul, ce se vede d'in epistolă memorata (urmează epistolă in dreptata lui Lorenzo Thomas), fără a avea vre-o autorisație, sub sesiunea senatului, fără ascultarea si ratificarea senatului si violându constituine Statelor-Unite, si postulu de secretariu ne devenindu vacante sub pausarea senatului, — a comis o crime grea.

Art. IV. Numitul Andrew Johnson etc. s'a insocitu contra legei cu Lorenzo Thomas si cu alti individi, necunoscuti casei reprezentantilor, cu intenținea ca să înduplice prin amenințări pre numitul Edwin M. Stanton, secretariu alu minist. de resbelu, denumit in forma legală in inteleșul legilor Statelor-Unite, ca să repăresca de la oficiul său, violându în acestu modu constituine Statelor-Unite si legea d'in 2 martiu 1867 relativă la suplenirea oficilor civili, prin urmare Andrew Johnson a comis o crime grea.

Art. V. Numitul Andrew Johnson s'a insocitu contra legei in 21 fauru 1868 si de alte ori cu mențiunatul Lorenzo Thomas si cu alti individi, necunoscuti casei reprezentantilor, ca să restorne legea d'in 2 martiu 1867; in urmă acestei insociri inimice s'a incredintat a impedece pre Edwin M. Stanton, ministru legalu de resbelu alu Statelor-Unite, in functiunile sale oficiale, prin urmare a comis o crime grea.

Art. VI. Andrew Johnson etc. s'a insocitu contra legei in 21 fauru 1868 cu Lorenzo Thomas, ca să si-insusiesca in modu violentu obiectele Statelor-Unite d'in ministeriul resbelului, prin acăsta a calcatu „legea relativa la pedepsa conspirației“ cu intenținea de a restornă si a violă „legea oficilor“, prin acăsta procedere a comis o crime grea.

Art. VII. Andrew Johnson etc. s'a insocitu contra legei in 21 fauru 1868 cu Lorenzo Thomas pentru a atacă „legea oficilor“ si prin acăsta conspirație s'a încercat a impedece pre Stanton, ministru de resbelu alu Statelor-Unite, denumit in forma legală, in functiunile sale oficiale; Andrew Johnson a comis o comis o crime grea.

Art. VIII. Andrew Johnson etc. a conspirat cu Lorenzo Thomas, ca să si insusiesca obiectele Statelor-Unite d'in ministeriul resbelului, cu intenținea de a violă legea oficilor civili, priu urmare Andrew Johnson a comis o crime grea.

Art. IX. Andrew Johnson a denumit in 21 fauru 1868 pre Lorenzo Thomas cu intenținea, ca acăsta să controleze in modu ilegal erogatiunile votate in favoarea serviciului militar si a ministeriului de resbelu. (Actul de acuzație amintesc de nou epistolă adresată lui Lorenzo Thomas si legile violante prin aceea.) Andrew Johnson a comis o comis o crime grea.

Art. X. Andrew Johnson etc., ca comandante supremu alu armatei a citat in 22 fauru 1868 inaintea sa pre colonelulu William H. Emery, si i-a declarat, cum că legea d'in 30 ian. 1868 relativă la aprovisionarea armatei, a nume o parte a acestei legi, care dispune, ca „ordinatiunile si instructiunile referitorie la operatiuni militare si emise prin presedinte său prin ministrul resbelului să se publice prin intrevenirea generalului armatei, său, fiindu acăsta impedeceat, prin intrevenirea oficierului celu mai d'aprope după rangu,“ — este contraria constituinei; si pentru aceea neci nu este de lipsa a se observă. Si astă a voită să înduplice pre numitul Emery, ca să se supuna in contra legei ordinatiunii emise si publicate de dinsulu fără de scirea generalului armatei; prin care procedere Andrew Johnson a comis o crime grea.

Că a reprezentantilor cere prin acăsta dechiratiune solemnă sa, ca numitul Andrew Johnson să se provoche, ca să se justifice in privința acestor crimi si delictelor grele, si să se faca procederea recerută prin lege. Ea si-reserva dreptulu, ca mai tardu, său ori candu ar ocire atare causa mai nouă, să pota pasă cu acuzație nouă in contra lui Johnson, presedinte alu Statelor-Unite, să pota respunde la exceptiunile, cari elu le va alege, si totodata ca la tempulu său să-si pota prezenta dovedile si documentele sale.

Varietăți.

* * (Ateneulu romanu) acum de patru ani conlucra neobositu pentru a desceptă in inimile Romanilor cultulu adeverului, binelui si frumosului; a le desceptă prin ocupatiunii mai linisite a le literaturi si artei; a staruitu a le intari in contra absorbirei generale de către luptele pasiunate a le politicei. Ateneulu romanu a facutu primulu pasu in astă privinția inaugurandu pentru antăia ora in România confrințile publice. Simpatie si staruntia, cu cari publiculu Bucureștilor a incungiuat tribun'a Ateneului romanu, intindea, ce ele au luat in tier'a intrega, — au dovedit destul de chiaru, că activitatea Atenelui corespunde trebuinței si acceptării generale. — Ateneulu romanu deschidiu la 15. I. c. una serie de serate literară-musicale vine a storce noue aplause si laude meritate de la națiune pentru acăsta intreprindere nobile. Banii ce voru incurgo d'in aceste serate sunt meniti d'a radică unu edificiu coresponditoru pentru seratele musicale si pentru conferintie.

* * (Date statistice.) Grecia la anul 1821 a avutu 875,150 de locuitori, in a. 1828 inse numai 721,950. Astă-dara resbelulu portat pentru eluptarea independentiei a impusnatu cu 153,200 de suflete numerulu locuitorilor, — unu argumentu inspaimantatoru despre eroismulu elevilor si de alta parte despre barbaria turcesca. In anul 1862 Grecia a avutu 1,096,810 de locuitori (567,334 barbati si 529,476 femei). Totu in acestu anu insulele ionice au avutu 228,631 de locuitori (122,403 barbati, 106,266 femei). Deci Grecia cu insulele ionice d'impreuna are 1325,479 de locuitori.

* * (Casatori'a civilă). Se vorbesce, că si in Ungaria se va introduce cătu mai curendu casatori'a civilă, si inca ca institutiune obligatoria, nu concesiva. De base voru fi primele legile resp. francese.

* * (Cale ferata in Turcia). Cetim in unu diurnal magiaru, că line'a unei căli ferate, ce ar legă Ungaria cu Turcia, in scurtu tempu va fi realizata după planul lui E. Zichy. Sultanulu a recunoscutu, că cladirea urgintă a acestei linii stă in interesulu Turciei si alu Ungariei, chiaru pentru aceea a asiguratu cladirea pana la Novi Bazar. De aci ar trebui să o continue guvernul serbescu; era daca acesta n'ar vo, atunci port'a ar fi aplicata a aduce calea ferata prin Bosni'a pana la marginile Ungariei, unde la Brodu s'ar intal-

ni cu line'a unguresca. — Aru face mai bine magiarii să aru îngrijgi să faca deocamdata numai liniele proiectate patria si să nu grăbesca atât de tare a veni in lagatura nădaprope cu Turcia, cu care si altu cum suntu in legătură rituale destulu de strinsa.

In interesulu „Amvonului.“ Tiparindu-se d'in 1 si 2 alu „Amvonului“ numai 1000 de exemplare era numerulu prenumerantilor nostri trecundu br preste o mii, mai multor prenumeranti si reclama nu mai potem sierbi cu numerii amintiti; facin inse eunoscutu, cumca ambii a cei numeri voru retipari in scurtu, atunci vomu satisface toturor acelora DD. prenumeranti, caror'a le lipsesc aceste numeri. Se intielege dura de sine, că si prenumerantii noui, cari dora voru sosi de aci nainte, voru a fi o completa de la inceputu. Rogămu inse pre DD. prenumeranti, să binevoiesca a inseamna pre langa număr romanesc si cea unguresca său nemtiesca a locuitiei si poste ulme, unde se află, căci alinti se fac confusiuni la posta.

Totu odata ceremu indulgintă onoratilor nostri prenumeranti, pentru că impregiurari neatențioane de noi au impedeceat esferea regulata a unu numeri d'in urma ai „Amvonului.“ Noi ducemudactiunea in Orade, era tiparirea se face in Pesta d'in cauza că unică tipografia, ce avem in Orade o lipsa atâtă de mare de lucratori, incătu pot satisface nici intreprinderilor primite pacum, necum se pota primi noile intreprinderi. Astă impregiurare să ne scuse deocamdata, asecuram pre onoratii prenumeranti, că am facutu dispusetiile necesare, ca celu multu de la nr. 7—8 să esa folosita cum am promis, totu căte cu o luna mai nădejde de tempulu, pentru care sună.

Au aparutu pana acum 5 numeri, de pre ianuarie, februarie si 1—15 martiu, in cari, afară de predile regulate de dominece si serbatori, am mai publicat si 2 predice funebrale, 2 articoli d'in retorica sacra, despre testul si esordiul predicatorilor, multe poesie si misciane, si am escrisu 2 premii căte 4 galbini. Vomu urmă si mai de parte in drăguține acăsta.

Oradea-Mare in 26. mart. 1868.

Justin Popescu

Vien'a, 22 martiu 1868

Socotela publică.

Comitetul increzintat de societatea studenților români „România“ cu arangiarca serbării ajutării anului nou, si-a datu înaintea societății socotește banii incursi si spesele facute cu ocazia acelei serbări.

Preste totu au incursu pana acuma 296 fl. 40 cr. austr. — si anume d'in partea studentilor 178 fl. 40 cr. d'in afara inse au venit societății unu ajutoriu in sumă 118 fl.

Computandu spesele facute pentru serbare si concesiunea in suma de 201 fl. 95 cr. — au remas la disponetionul societății 94 fl. 45 cr. Cu bucuria a vediutu societatea — prima ei intreprindere — cu respectu la impregiurări — avutu rezultatul dorit, — ma neasteptau.

Realisarea scopului, ce si-lu propuse societatea, s-a pututu imprimi prin caldurosulu concursu alu mai multor stimati Domnii si binefacatori, caror'a societatea condusă profunda recunoștință, le exprime in publicu intimatuita.

Cu oferte au venit intru ajutoriu societății următoare. Domnii:

Baronu D. Ursu cu 30 fl. — Unu anonim d'in Tismana 20 fl. — N. Ganescu d'in România unu galben (5 fl. 50 cr.)

Dmn'a Ecaterin'a Papazoglu 10 fl. — Janeu Mures 5 fl. — Dr. Gregoriu Silas 5 fl. — Unu anonim d'in Tismana 5 fl. — Rvds. Timoteu Cipariu 5 fl. — Const. Falvi 4 fl. — M. M. d'in M. in Transilvania 5 fl. I. Zegre supralocot. 5 fl. — V. Albini 5 fl. — Demianu Moga partea 3 fl. — I. Danila 3 fl. — Dr. de teol. Ioanu Ratiu 3 fl. — Neagoe 2 fl. — I. Ursu 3 fl. — Sum'a 118 fl.

D'in sumă de 94 fl. 45 cr. v. a., ce a remas la disponetionul societății, s'a impartit, amesuratul concluziunii, tătării d'in 5 decembrie 1867, studentilor mai lipsiti de diuoco in urmatorul modu: Dloru: Basiliu Sambotin med. 30 fl., Ales. Stefanoviciu med. 10 fl., Ioanu Olteanu med. 10 fl., B. Stefanoviciu filos. 10 fl., Ioanu Vodă med. 10 fl., Iacobu Ratiu med. 10 fl. Abstragandu sumă partea de 80 fl. — remane societății spre dispositiune 45 cr. v. a.

Acestea s'au adus la conclusu in siedintă a societății „România“ tinerăta in 1/2 1868*). Nicolau Olariu cretarul.

*) Cele-lalte foile rom. sunt rogate d'in partea Societății a primii acestei sărură in prețiuitele loru colone.

Proprietariu, redactoru respundientoriu si editoriu: ALEXANDRU ROMANU.